

เรื่องของเรื่องคือวันนี้ได้อ่านนิตยสารสารคดีฉบับล่าสุด (ปกตัวลีเมอร์)

มีคอลัมน์ที่พูดถึง Great Pacific Garbage Patch (ไปอ่านรายละเอียดได้ในกระทู้ที่ว่า) และเรื่องพลาสติกที่ไม่มีวันย่อยสลาย ในบทความพูดถึงขยะปริมาณมหาศาลที่ลอยอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกที่ส่วนใหญ่กว่าเก้าสิบลเปอร์เซ็นต์เป็นพลาสติกและพูดถึงว่าพลาสติกแทบไม่มีทางย่อยสลายได้เลย เพียงแต่ว่าแตกตัวลงเป็นชิ้นพลาสติกที่เล็กกว่าเดิมเท่านั้นเองและที่น่ากลัวก็คือ พลาสติกยิ่งเล็ก ก็ยิ่งเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม พลาสติกชิ้นเล็กๆ สิ่งมีชีวิต (สัตว์ทะเล นกทะเล) จะเข้าใจผิดว่าเป็นอาหาร กินพลาสติกพวกนี้เข้าไป นักวิทยาศาสตร์ในบทความ (Charles Moore) บอกว่าพบเศษพลาสติกในสิ่งมีชีวิตเช่น หนอนทะเล แมงกระพรุน

ในภาพ เป็นแมงกระพรุนบริเวณดังกล่าว มีเศษขยะพลาสติกพันอยู่

ภาพจาก <http://science.howstuffworks.com/great-pacific-garbage-patch.htm>

เศษใหญ่ๆ (เช่นเชือก แห) ก็พันสัตว์น้ำ

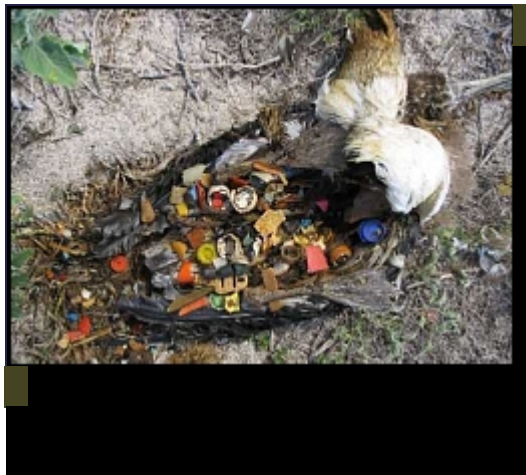
เศษที่เล็กลงมาก็ถูกกินโดยสัตว์ทะเล และนกทะเล

ในภาพเป็นชาคนกอัลบาทรอส ที่กินเศษพลาสติกเข้าไปเพราะนึกว่าเป็นอาหาร

มันจะไม่ตายเพราะพลาสติก แต่จะตายเพราะท้องจะเต็มกินอาหารไม่ได้อีก และขาดสารอาหารตาย

ในบทความ (ในสารคดี) บอกว่านักวิทยาศาสตร์ในบทความพบว่า มีชิ้นพลาสติกเฉลี่ย 44 ชิ้นในชาคนกตายที่เขาพบ

ภาพนี้จาก http://www.sanrafaelvolunteers.org/clean/why_litter_hurts.htm

พลาสติกบางอย่าง ก็ไปรัด หรือพันกับสัตว์ ทำให้เกิดการบิดรูปร่าง หรือพิการได้

Snapping turtle
June, 2000

ก่อนอื่น ต้องเข้าใจกันก่อนว่าพลาสติกส่วนใหญ่ในโลกเราเนี่ยมันย่อยสลายไม่ได้ (พลาสติกยุคแรก จนปานนี้มันยังอยู่เลย) ที่เป็นอยู่คือมันเสื่อมสภาพ แตกตัวออกเป็นชิ้นเล็ก ชิ้นน้อย ทั้งจากแสงแดด การขัดสี ฯลฯ แต่มันไม่ได้หายไปไหน (หรือเปลี่ยนรูปไปเป็นอย่างอื่น) มันแค่แตกเป็นชิ้นเล็กลงเท่านั้นเอง (เอาละ ใครเรียนหรือจบทาง polymer science มาแก้ให้ผมด้วยครับ)

ปัญหาก็คือ พอมันเล็กลงเรื่อยๆ เล็กจนเป็นระดับไมโครเมตร (มองด้วยตาไม่เห็น) เมื่อมันเล็กขนาดนั้น มันจึงถูกแพลงตอนสัตว์ (สัตว์ขนาดเล็กที่เป็นห่วงโซ่อาหารระดับล่างๆ) กินเข้าไป และก็เมื่อมันถูกกินด้วยสัตว์ที่ใหญ่ขึ้นไปอีก มันก็จะอยู่ในห่วงโซ่อาหาร (รวมทั้งสารพิษจากพลาสติกด้วย)

นายมาร์ (นักวิทยาศาสตร์ในบทความ) ทำการศึกษาโดยการเก็บตัวอย่างน้ำบริเวณ Great Pacific Garbage Patch พบว่า อัตราส่วนของพลาสติกต่อแพลงตอนเป็น 6:1 (ต่อน้ำหนัก) แสดงว่า ในน้ำที่เค้าเก็บตัวอย่างมา มีพลาสติกมากกว่าสิ่งมีชีวิตถึง 6 เท่านั่นเอง

ไอ้เม็คบีดส์ ไมโครบีดส์ ไมโครสครับ หรือจะเรียกว่าอะไรก็แล้วแต่นั้นนะ ส่วนใหญ่แล้วมันทำมาจากพลาสติก Polyethylene (หรือพลาสติกชนิดอื่น) ไม่เชื่อลองเดินเข้าไปดูในห้องน้ำ ฟลิกโฟม หรือครีมอาบน้ำที่เป็น scrub หรือ exfoliating อะไรพวกนี้ดูครับ (ผมลองดูที่บ้านแล้ว สองยี่ห้อ เนี่ยเฟอร์เม็นสครับ กับเคลียร์ราซิลสครับ มี polyethylene ทั้งคู่เลย)

เม็คบีดส์พวกนี้ มันเล็กมาก และพอมันไหลผ่านหน้า ผ่านตัวเราไปแล้ว มันก็ลงดิน หรือลงแหล่งน้ำนั่นแหละครับ สุดท้าย ก็ไหลลงไปรวมในทะเล ในมหาสมุทร กลายเป็นไขกุ้ง ไขปลาปลอมๆ ให้สิ่งมีชีวิตในทะเลกินเข้าไป แล้วสุดท้าย เราก็กินอาหารทะเลอยู่ดี มันก็ต้องวนกลับมาหาเรานั่นเอง (นี่คิดแค่ว่ามันจะมีผลอะไรกับเรา ไม่ได้มองว่า ไขกุ้งปลอมๆ นี่มันจะทำให้สิ่งมีชีวิตตายไปอีกเท่าไรนะครับ)

ซากนก

ผมลอง search จากเว็บต่างประเทศดูเล่นๆ ว่าผลิตภัณฑ์ไหนมี polyethylene บ้าง ผลก็เป็นตามลิงค์นี้ครับ

http://www.drugstore.com/search/search_results.asp?srchtree=1&Ntt=polyethylene&N=4294966356&Ne=%2D2&in_nav=1&Ntx=mode%2Bmatchallpartial&Ntk=All

ใครสนใจรายละเอียด

อาจจะซื้อสารคดีมาอ่าน (ผมเชียร์ นิตยสารดีมีประโยชน์)
หรือจะตามอ่านจากลิงค์ในกระทู้นี้ก็ได้อีกครับ

<http://www.orionmagazine.org/index.php/articles/article/270/>

http://en.wikipedia.org/wiki/Great_Pacific_Garbage_Patch

<http://www.greatgarbagepatch.org/>

<http://www.mindfully.org/Plastic/Ocean/Moore-Trashed-PacificNov03.htm>

<http://www.worldwithoutus.com/index2.html>

ลูกนกอัลมาทอส

และของในท้องของมัน (พ่อแม่คาบอาหารพลาสติกมาป้อน)

อ่านเต็มๆ ได้ที่นี่

<http://www.oceanslive.org/portal/index.php?module=pagesetter&type=file&func=get&tid=3&fid=document&pid=36>

ส่วนนี้พลาสติกซัฟเฟ็ด

เต่าที่ติดในห่วงพลาสติกที่ใช้ยึดกระป๋องเบียร์แบบ 6 กระป๋อง (six pack)

|

จากคุณ : ช่า [28 พ.ค. 51 03:59:11]